

**ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา**

สุขาวดี กิ่งทอง¹

ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ²

บทคัดย่อ

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน จากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีกำหนดโควตา จากนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สายสังคมศาสตร์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ร้อยละ 79.19 ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และในจำนวนที่ต้องการศึกษาต่อ มีแนวโน้มต้องการศึกษาหลังจากได้งานทำมากที่สุด โดยมีแนวโน้มต้องการศึกษาต่อ

¹ มหาบัณฑิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
ชลบุรี 20131 อีเมลล์: kung_sadstory@hotmail.com

² อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี 20131
อีเมลล์: tienkaew@buu.ac.th

ภายใน 2 ปีหลังจบปริญญาตรีมากที่สุด ส่วนสาเหตุของการศึกษาต่อ คือ ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รองลงมาคือ การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และการได้รับความรู้เพิ่มขึ้น โดยสาเหตุที่สำคัญที่สุดในการศึกษาต่อ คือ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน นิสิตมีความสนใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารรัฐกิจมหาบัณฑิตมากที่สุด รองลงมาคือ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต และส่วนใหญ่ นิสิตมีความสนใจที่จะศึกษาต่อในวันเสาร์-วันอาทิตย์ (เวลา 9.00-16.00 น.) ซึ่ง นิสิตมีความสามารถชำระค่าธรรมเนียมตลอดหลักสูตรในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเป็นจำนวน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด และมากกว่าครึ่ง นิสิตสนใจศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบูรพา จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีเพียงตัวแปรคณะที่ศึกษาในปัจจุบัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีอาชีพเสริม และการมีรายได้จากอาชีพเสริม ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

คำสำคัญ: การศึกษาระดับอุดมศึกษา/ การศึกษาต่อปริญญาโท/
การตัดสินใจศึกษาต่อ/ นิสิตระดับปริญญาตรี/
มหาวิทยาลัยบูรพา

**Factors Correlating with Decision-Making on Pursuing
a Master's Degree Among Undergraduate Students
Studying Social Science at Burapha University**

Suchawadee Kingthong¹

Dr.Tienkaew Liemsuwan²

ABSTRACT

The purposes of this study were to examine decision-making on pursuing a master's degree among undergraduate students studying at Burapha University and to investigate factors influencing these students' decision-making on pursuing a master's degree. The subjects participating in this study were 370 undergraduate students who were studying in their 4th year at Burapha University in social sciences program in the academic year of 2015. The instrument used to collect the data was a questionnaire. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, means, and standard

¹ Graduate Student, Master of Public Administration, Graduate School of Public Administration, Burapha University, Chon Buri, 20131, Thailand.
E-mail: kung_sadstory@hotmail.com

² Lecturer of Graduate School of Public Administration, Burapha University, Chon Buri, 20131, Thailand. E-mail: tienkaew@buu.ac.th

deviation. To test the research hypotheses, the test of Chi-Square was administered.

The results of this study revealed that 79.19% of the students wanted to further their studies. Among these students, they were likely to pursue a master's degree after getting a job and in two years after earning a bachelor's degree. The main reason for them to pursue a master's degree was that they wanted to have a job advancement, followed by earning a higher level of education and gaining more knowledge. Regarding their interest, the subjects wanted to further their studies in a master's degree of business administration program, followed by studying in public administration program on week-ends during 9:00 a.m.-4:00 p.m. They reported that they could afford 50,000-100,000 baht for their studies. In addition, more than half of these students expressed their interest in pursuing their studies at Burapha University. They rated their opinion toward the image of Burapha University at a good level. Furthermore, based on the results from the test of hypotheses, it was shown that there were relationships between the students' needs to further their studies and the variables relating to their faculty, learning achievement, additional job, and extra income at a significant level of 0.05. Finally, no statistically significant relationships were found between the students' needs to pursue their studies and

the variables relating to their gender, background, current accommodation, average monthly income, parents' average monthly income, father's and mother's occupation and highest level of education and main guardians.

KEYWORDS: A Higher Level of Education/ Pursuing a Master's Degree/ Decision Making for Graduate Study/ Undergraduate Students/ Burapha University

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นหนึ่งในความต้องการของมนุษย์ จึงทำให้มนุษย์หันมาแสวงหาความรู้กันมากขึ้นเพื่อให้สามารถก้าวทันตามโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป จะนำพาซึ่งองค์ความรู้ วิธีการปฏิบัติเฉพาะสาขา ทำให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาสามารถปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสมสูงขึ้น ถือเป็นกาเพิ่มศักยภาพในการทำงานของบุคคลให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลที่ดีขึ้น ดังนั้นบุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับที่สูงที่สุด สำหรับการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษานั้นถือได้ว่าเป็นการศึกษาขั้นสูง และปัจจุบันมีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากระบบการศึกษาในระดับต้น คือ การศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการศึกษาระดับปริญญาตรี ของประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น (วันวิสาข์ แก้วสมบุญ, 2545, หน้า 65) ดังนั้นนิสิต นักเรียน นักศึกษา รวมทั้งผู้ประกอบการ จึงเริ่มให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้มีความเชื่อว่าผู้ที่ศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาสามารถสร้างโอกาสในการทำงานที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคม มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (ภาวิตา กั้นเกษ, 2558, หน้า 2) ส่งผลให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เปิดหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทและเอกเพิ่มมากขึ้น จนส่งผลให้เกิดภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในวงการศึกษามากขึ้น ด้วยเช่นกัน

จากสถานการณ์ดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้า ตัดสินใจศึกษาต่อของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งหมายถึงความตั้งใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากปัจจุบันมหาวิทยาลัยบูรพามีนิสิตที่สำเร็จการศึกษาใน

แต่ละปีการศึกษาเป็นจำนวนมาก โดยในปีการศึกษา 2557 มีผู้สำเร็จการศึกษาถึง 11,093 คน (กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา, 2559) และมีแนวโน้มว่าจะเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น และการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบูรพาว่าปัจจัยใดมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ โดยมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยทางด้านบุคคล ปัจจัยทางการเงิน และปัจจัยทางด้านครอบครัว ทั้งนี้เพื่อนำสารสนเทศที่ได้จากงานวิจัยให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีการจัดศึกษาระดับปริญญาโทสามารถนำไปประกอบการพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่สนใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยทางด้านบุคคล

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
3. คณะที่กำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
5. ที่พักปัจจุบันของนิสิต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

ปัจจัยทางด้านการเงิน

1. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนิสิต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
2. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
3. การมีอาชีพเสริมของนิสิต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
4. แหล่งรายได้ในปัจจุบันของนิสิต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

1. อาชีพบิดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
2. อาชีพมารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
5. ผู้ปกครองหลักของนิสิต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาและขยายจัดการการเรียนการสอนในระดับปริญญาโทให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาโดยทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผู้ศึกษาได้ค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาและการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์การศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ และแนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ การศึกษาครั้งนี้

กำหนดขอบเขตด้านประชากรไว้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรี สายสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 4,247 คน (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2559) โดยมีระยะเวลาการดำเนินการวิจัยช่วงธันวาคม พ.ศ. 2558- พฤษภาคม พ.ศ. 2559

ทฤษฎีและกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาต่อ

จากความหมายของ การศึกษาต่อ หมายถึง การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป เพื่อมุ่งศึกษาในแต่ละสาขาวิชาอย่างลึกซึ้งเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความสามารถในการนำไปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2542, หน้า 15)

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง การเรียนการสอนในหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อรับปริญญามหาบัณฑิต การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี ที่จัดขึ้นสำหรับผู้ที่เป็บัณฑิตแล้วได้เข้ารับการศึกษาระดับที่สูงกว่า เพื่อเป็นการเพิ่มพูนคุณวุฒิ และศักยภาพทางวิชาการของตนเอง (ประพนธ์ ลิ้มธรรมมหิศร, 2544, หน้า 9)

ศรวารณ ศิริพันธุ์ (2544, หน้า 16) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่อธิบายโอกาสการศึกษาต่อของนักศึกษา ดังนี้

1. การที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี ก็จะส่งผลให้นักศึกษามีโอกาสในการเรียนต่อที่มากขึ้นได้ กล่าวคือ นักศึกษาที่มา

จากครอบครัวที่มีฐานะดี บิดามารดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติและอยู่ในกลุ่มคนชั้นสูง จะช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาอยากที่จะศึกษาต่อตลอดจนมีฐานะที่เอื้ออำนวยให้สามารถเรียนต่อได้

2. นักศึกษาที่มีสติปัญญาสูงก็จะส่งผลให้นักศึกษามีโอกาสในการเรียนต่อที่มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากระบบการคัดเลือกคนเข้าเรียนต่อยังใช้ระบบการสอบแข่งขัน ดังนั้นระดับสติปัญญาของนักศึกษาจึงมีส่วนเกี่ยวข้อง

3. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชน ทั้งนี้เนื่องจาก จากประสบการณ์ทางการศึกษาจะพบว่าในเมืองใหญ่ ๆ มีสถาบันการศึกษาตั้งอยู่มากกว่ารวมทั้งสาธารณูปโภค ระบบการสื่อสารต่าง ๆ ที่ดีกว่าจึงทำให้มีโอกาสทางการศึกษาที่ไม่เท่ากัน

4. นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูง จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนต่อในระดับที่สูง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีผลต่อการประสบความสำเร็จในอาชีพและสังคมด้วย ดังนั้นผู้ปกครองจะพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาได้เข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไป

องค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อโอกาสในการศึกษาต่ออันมีหลายด้าน จากการศึกษางานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ในหลายสถาบัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่มีผลต่อโอกาสการศึกษาต่อ เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม สถานภาพทางครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในทุก ๆ ด้านต่อโอกาสการศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาทำให้นักศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อไม่เท่าเทียมกัน จึงมีการพูดถึงความเสมอภาคในการศึกษาต่อกันมากขึ้น โดยเฉพาะความแตกต่างด้านเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละครอบครัวของนักศึกษาแต่ละห้องที่ ทำให้มีความแตกต่างกัน โดย

นักศึกษาที่อยู่ในเมืองกับนักศึกษาในชนบทที่มีความแตกต่างกันทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งที่รัฐบาลมีความพยายามที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวางในทุกระดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของ อรณาย บุนนาค (2550, หน้า 43) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1 เพศ เพศที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพ เพศชาย และเพศหญิงจะมีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเพศชายจะสนใจอาชีพที่มีรายได้ มีความก้าวหน้า มีอิสระและต้องหาความรู้เพิ่มเติม เพศหญิงจะสนใจอาชีพที่มีเกียรติทางสังคม มีอัตราการศึกษาต่อที่สูงกว่าเพศชาย

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับดีหรือดีมากจะมีความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องจากเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงศักยภาพและความรู้ความสามารถในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

2.1 อาชีพของผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพที่ใช้ความรู้ ความชำนาญและเป็นที่ยอมรับในสังคมจะส่งเสริมให้บุตรศึกษาต่อในระดับสูง แต่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือเป็นผู้ใช้แรงงานจะไม่นิยมส่งเสริมให้บุตรศึกษาต่อในระดับสูง

2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะส่งเสริมให้บุตรศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำจะไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อ

2.3 รายได้ของผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงสามารถส่งเสริมให้บุตรมีโอกาสศึกษาในระดับสูงตั้งแต่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าในกรณี que ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำบุตรอาจศึกษาได้เพียงการศึกษามัธยมศึกษา

2.4 ความคาดหวังในอนาคต ความคาดหวังต่องานอาชีพในอนาคตหลังจากจบการศึกษา ผู้เรียนย่อมต้องการที่จะประกอบอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้าและมีรายได้สูง

2.5 ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ผู้เรียนจะเลือกเรียนในสาขาที่ใช้ทุนในการเรียนน้อยหรือถ้าค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงความต้องการในการเรียนก็จะลดน้อยลง

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

3.1 ภูมิลำเนา ภูมิลำเนาหรือแหล่งที่อยู่อาศัยของผู้เรียนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่างกัน

3.2 การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวการศึกษาจะมีผลหรือไม่มีผลในการตัดสินใจศึกษาต่อขึ้นอยู่กับ การได้รับคำแนะนำอย่างต่อเนื่องและการมีประสิทธิภาพของครูแนะแนว และสถานศึกษา ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์มีความรู้ มีทักษะและสนใจในข่าวสารความก้าวหน้าทางวิชาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.3 แรงจูงใจของหลักสูตร การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งของมหาวิทยาลัย หลักสูตรนั้น ๆ จะต้อง น่าสนใจและมีอะไรที่เป็นพิเศษจึงสามารถจูงใจให้บุคคลเลือกศึกษาต่อใน

หลักสูตรหรือสาขาวิชานั้นซึ่งแรงจูงใจของหลักสูตรอาจมีผลในการตัดสินใจ
ศึกษาต่อ

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมา
เป็นสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งสิ้น 4,247 คน (กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา, 2559) ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการกำหนดโควตา โดยเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 50 คน และเก็บข้อมูลจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ จำนวน 100 คน โดยทำการแจกแบบสอบถามกับนิสิตในแต่ละคณะที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบออนไลน์ร่วมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวผู้วิจัยเอง และรอรับแบบสอบถามคืนทันที ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกินจากจำนวนที่กำหนดไว้ร้อยละ 20 ของจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละคณะเพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถามจนครบพบว่า มีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 370 ชุด ซึ่งได้ข้อมูลมากกว่าข้อมูลที่กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแนวคำถามสร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ

ศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท ซึ่งลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 9 ข้อ

สำหรับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความตรงของเครื่องมือ พบว่า เครื่องมือมีความตรงสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ นอกจากนี้ได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียง คือ นิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จำนวน 30 ชุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในเครื่องมือเป็นอย่างดี

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูล ซึ่งออกโดยวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวผู้วิจัยเอง และรอรับแบบสอบถามคืนทันทีที่คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยแจกแบบสอบถามกับนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ในแต่ละคณะตามจำนวนที่กำหนดไว้ รวมถึงการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบออนไลน์ โดย

ใช้โปรแกรม Google Forms ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกินจากจำนวนที่กำหนดไว้ร้อยละ 20 ของจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละคณะ เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของข้อมูล

3. เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถามจนครบพบว่า มีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 370 ชุด ซึ่งได้ข้อมูลมากกว่าข้อมูลที่ได้กำหนดไว้
4. บันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Perfect Statistics Professional Presented) และเลือกใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไป ความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา และทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการศึกษา

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนิสิตระดับปริญญาตรี สายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนทั้งหมด 370 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งเป็นผู้หญิง (ร้อยละ 60.54) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (ร้อยละ 46.49) รองลงมาคือ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ 20.81)

ภาคกลาง (ร้อยละ 9.46) และมีเพียงร้อยละ 3.78 ที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตก ศึกษาอยู่คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์มากที่สุด (ร้อยละ 28.38) รองลงมาคือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 27.30) คณะการจัดการและการท่องเที่ยว (ร้อยละ 15.68) คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ เท่ากัน (ร้อยละ 14.32) โดยมากกว่าครึ่งหนึ่งนิติศึกษาภาคปกติ (ร้อยละ 72.16) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ในระดับปริญญาตรีเฉลี่ย 2.51-3.00 มากที่สุด (ร้อยละ 39.19) รองลงมาคือ 3.01-3.50 (ร้อยละ 32.43) และ 2.00-2.50 (ร้อยละ 19.73)

นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัยมากที่สุด (ร้อยละ 41.08) รองลงมาคือ อาศัยอยู่ที่บ้าน (ร้อยละ 23.51) อาศัยอยู่พาร์ทเมนท์/ คอนโด (ร้อยละ 19.46) และอาศัยอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 15.95) นิสิตมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-7,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 32.97) รองลงมาคือ 7,000-10,000 บาท (ร้อยละ 29.19) ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 28.38) และไม่เกิน 5,001 บาท (ร้อยละ 9.46) ผู้ปกครองของนิสิตมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,000 บาทขึ้นไป มากที่สุด (ร้อยละ 23.78) รองลงมาคือ 20,001-30,000 บาท (ร้อยละ 23.51) และผู้ปกครองของนิสิตมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 10,001 บาท (ร้อยละ 2.70) โดยมากกว่าครึ่งของนิสิตไม่ได้ประกอบอาชีพเสริม (ร้อยละ 57.57) ส่วนนิสิตที่มีอาชีพเสริมจะมีรายได้ไม่เกิน 5,001 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 54.14) สำหรับแหล่งรายได้ในปัจจุบันของนิสิตเกือบทั้งหมดมาจากพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง หรือครอบครัว คิดเป็น (ร้อยละ 90) รองลงมาคือ จากการประกอบอาชีพเสริมของตนเอง (ร้อยละ 30.81) โดยบิดาของนิสิตประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด (ร้อยละ 38.11) รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 19.19) และรับราชการ

(ร้อยละ 18.11) ส่วนมารดาของนิสิตประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด (ร้อยละ 41.89) รองลงมาคือ รับราชการ (ร้อยละ 15.14) และพนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 14.32) ส่วนการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดาพบว่า จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 62.70) รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 32.97) และการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดาพบว่า ศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 66.22) รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 29.73) นอกจากนี้ยังพบว่า พ่อ คือ ผู้ปกครองหลักของนิสิต (ร้อยละ 47.57) รองลงมาคือ แม่ (ร้อยละ 46.22)

นิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 293 คน คิดเป็นร้อยละ 79.19 ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และร้อยละ 5.41 ยังไม่ต้องการศึกษาต่อ ส่วนที่เหลือยังไม่ตัดสินใจ ในจำนวนที่ต้องการศึกษาต่อมีแนวโน้มต้องการศึกษาหลังจากได้งานทำมากที่สุด (ร้อยละ 63.48) มีแนวโน้มต้องการศึกษาต่อภายใน 2 ปีหลังจบปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 31.06) รองลงมาคือ หลังจากจบปริญญาตรีทันที (ร้อยละ 27.30) ภายใน 1 ปีหลังจบปริญญาตรี (ร้อยละ 26.28) และมากกว่า 2 ปีหลังจบปริญญาตรี (ร้อยละ 15.36) ส่วนสาเหตุของการศึกษาต่อในอนาคตนั้น นิสิตต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากที่สุด (ร้อยละ 85.67) รองลงมาคือ การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น (ร้อยละ 63.48) และการได้รับความรู้เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 56.66) สาเหตุที่สำคัญที่สุดในการศึกษาต่อคือ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากที่สุด (ร้อยละ 45.39) โดยนิสิตมีความสนใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารรัฐกิจมหาบัณฑิตมากที่สุด (ร้อยละ 29.35) รองลงมาคือ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร้อยละ 20.14) และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (ร้อยละ 17.41) ส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในวันเสาร์-วันอาทิตย์ (เวลา:

9.00-16.00 น.) (ร้อยละ 71.67) รองลงมาคือ วันจันทร์-วันศุกร์ ในเวลาราชการ (เวลา 9.00-16.00 น.) (ร้อยละ 21.16) และวันจันทร์-วันศุกร์ ตอนเย็นหลังเลิกงาน (เวลา 18.00-21.00 น.) (ร้อยละ 6.48) ซึ่งนิสิตมีความสามารถชำระค่าธรรมเนียมตลอดหลักสูตรในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเป็นจำนวน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 41.98) นอกจากนี้ยังพบว่ามากกว่าครึ่งนิสิตสนใจศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบูรพา (ร้อยละ 65.19)

การทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท พบว่า ปัจจัยทางด้านบุคคล มีเพียงตัวแปรคณะที่ศึกษาในปัจจุบัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรเพศ ภูมิภาค และที่พักปัจจุบันของนิสิต ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

สำหรับปัจจัยทางการเงิน ตัวแปรการมีอาชีพอาชีพอาชีพเสริม และการมีรายได้จากอาชีพเสริม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนิสิต และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ ส่วนปัจจัยทางด้านครอบครัวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา และความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
(n = 370)

ข้อมูลทั่วไป	ศึกษาต่อ	ไม่แน่ใจ		รวม	X ²	Sig.
		และ	ไม่ศึกษาต่อ			
ปัจจัยทางด้านบุคคล						
คณะที่กำลัง ศึกษา	คณะกรรมการจัดการ	44	14	58	15.11	0.004
	และการท่องเที่ยว	(75.86)	(24.14)	(15.68)		
	คณะภูมิสารสนเทศ	39	14	53		
	ศาสตร์	(73.58)	(26.42)	(14.32)		
	คณะศึกษาศาสตร์	52	1	53		
		(98.11)	(1.89)	(14.32)		
	คณะมนุษยศาสตร์	74	27	101		
	และสังคมศาสตร์	(73.27)	(26.73)	(27.30)		
คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์	84	21	105			
	(80.00)	(20.00)	(28.38)			
ผลสัมฤทธิ์ ทางการ	ช่วงระหว่าง	52	22	74	9.44	0.024
	2.00-2.50	(70.27)	(29.73)	(20.00)		
เรียนของ นิสิต (GPA)	ช่วงระหว่าง	115	30	145		
	2.51-3.00	(79.31)	(20.69)	(39.19)		
	ช่วงระหว่าง	96	24	120		
	3.01-3.50	(80.00)	(20.00)	(32.43)		
ช่วงระหว่าง	30	1	31			
	(96.77)	(3.23)	(8.38)			

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		ไม่แน่ใจ		รวม	X^2	Sig.
		ศึกษาต่อ	และไม่ศึกษาต่อ			
ปัจจัยทางการเงิน						
การมี	มี	134	21	155	8.54	0.003
อาชีพ		(86.45)	(13.55)	(41.89)		
เสริมของ	ไม่มี	159	56	215(58.	7.27	0.007
นิต		(73.95)	(26.05)	11)		
แหล่ง	ใช่	193	63	114	7.27	0.007
รายได้		(75.39)	(24.61)	(30.81)		
จากการ	ไม่ใช่	100	14	256	(87.72)	(12.28)
ประกอบ		(87.72)	(12.28)	(69.19)		
อาชีพ						
เสริม						

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา มีประเด็นให้อภิปราย ดังนี้

1. จากผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่นิสิตต้องการศึกษาต่อ เนื่องจากในปัจจุบันการศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นและการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทได้มีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อมากขึ้น เนื่องจากการศึกษาในระดับต้น ๆ ในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายการศึกษาในระดับ

ปริญญาตรี (จิราภรณ์ ไหวติ, 2542) จึงทำให้มนุษย์หันมาแสวงหาความรู้กันมากขึ้น สามารถก้าวทันตามโลกที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา รวมทั้งการพัฒนาเรื่องของเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น โดยการเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป เพื่อพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญ วิธีการปฏิบัติเฉพาะสาขา ทำให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาสามารถปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ถือเป็น การเพิ่มศักยภาพในการทำงานของบุคคลให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลที่ดีขึ้น ดังนั้น บุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับที่สูงที่สุด อีกทั้งระบบสังคมในปัจจุบันให้ความสำคัญกับปริญญาบัตรหรือการได้รับปริญญาชั้นสูงจะสามารถทำประโยชน์และมีโอกาสในการทำงานที่ดีมากขึ้น (วันวิสาข์ แก้วสมบุญ, 2545, หน้า 65) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า สาเหตุสำคัญที่สุดของการศึกษาต่อเนื่องต้องการมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 23.89 ของนิสิตที่ต้องการศึกษาต่อต้องการศึกษาต่อทันที พบว่าสอดคล้องผลการศึกษาของ จิรัชฎีกาล นาคนวนล (2553) ที่พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ร้อยละ 19.60 ต้องการศึกษาต่อทันที

2. จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ พบว่า ขณะที่นิสิตกำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสาขาที่จบในระดับปริญญาตรีที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท อาจเนื่องจากเกรดเฉลี่ยสะสมเป็นผลการเรียนในภาพรวมของผลการเรียนตลอดหลักสูตรของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นระดับความรู้ ความสามารถ และความสนใจในการศึกษาในภาพรวมของผู้เรียนแต่ละคนสอดคล้องกับ McClelland (1961) กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของภาวิตา กันเกษ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. จากผลการศึกษา พบว่า การมีอาชีพเสริมและการได้รับรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมของตนเอง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา อาจเนื่องจาก การศึกษาต่อนั้นมีค่าเล่าเรียนค่อนข้างสูง ดังนั้นนิสิตที่มาเรียนจะต้องมีกำลังด้านการใช้จ่ายค่าเล่าเรียน ตลอดจนการศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งบ่งบอกถึงการมีรายได้ที่อาจรวมถึงรายได้เสริมจากการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการในการเลือกศึกษาต่อเพราะถ้านิสิตมีรายได้จะมีกำลังที่จะศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงศักดิ์ แสงจันทร์ (2549) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีรายได้แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. จากผลวิจัยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่จำเป็นต้องการศึกษาต่อโดยมีแนวโน้มต้องการศึกษาต่อหลังจากได้งานทำมากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการศึกษาต่อภายใน 2 ปีหลังจบปริญญาตรี ดังนั้น ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายพัฒนาหลักสูตรเพิ่มขึ้น เช่น เปิดหลักสูตรรองรับผู้ที่ทำงานและต้องการศึกษาต่อไปด้วย โดยอาจจะขยายช่วงเวลาเรียนให้ผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษาต่อ เช่น ในวันเสาร์-วันอาทิตย์ (เวลา: 9.00-16.00 น.) เป็นต้น

2. จากผลวิจัยพบว่า นิสิตมีความสนใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากที่สุด รองลงมาคือ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ดังนั้น ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ควรมีนโยบายเพิ่มสาขาวิชาที่เป็นหลักสูตรเกี่ยวกับกับการบริหารธุรกิจ และบริหารรัฐกิจ ให้มีความทันสมัยตรงกับความต้องการของนิสิตที่ต้องการศึกษาต่อ และให้เข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มเนื้อหาวิชาที่ตรงกับสาขาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้

3. จากผลวิจัยพบว่า คณะที่นิสิตกำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรให้คณะที่เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรต่าง ๆ ให้กับนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับ

ปริญญาตรีทราบ อาจจะทำให้มีนิสิตตัดสินใจที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรัฐบาลอื่น ๆ
2. ควรจะมีการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาโทสาขาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาดำเนินการเชิงคุณภาพ เพื่อให้ทราบถึงเงื่อนไขในการที่จะเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา. (2559). *จำนวนนิสิตสำเร็จการศึกษาตามปีการศึกษา 2557*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2542). สังคมปัญญาวิฤต บัณฑิตเข้าใจผิดในการศึกษา. *การศึกษาศาสตร์* 2000, 2 (46), 21.

เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก*

เข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. ปัญหาพิเศษ

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป,

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จิราภรณ์ ไหวติ. (2542). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต*

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540. วิทยานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จิรัฐีกาล นาคนวน. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ*

บัณฑิตศึกษา ภาคปกติ ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาเขตศรีราชา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา

รัฐศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ*

ในระดับปริญญาโททางการบัญชี. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์.

ประพนธ์ ลิ้มธรรมมหิศร. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ*

ของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา

นโยบายสาธารณะ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัย

บูรพา.

ภาวิตา กันเกษ. (2558). ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการ
พัฒนา, คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

มหาวิทยาลัยบูรพา. (2559). ระบบทะเบียนและสถิตินิสิต. ชลบุรี:

มหาวิทยาลัยบูรพา.

วันวิสาข์ แก้วสมบุญ. (2545). หลักการตลาด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

ศรารวรรณ์ ศิริพันธุ์. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิต
ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของ
รัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และ
เทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

อรณาย บุนนาค. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ
สาขาภูมิศาสตร์ของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย
ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาภูมิศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

McClelland, D. C. (1961). *The Achievement Motive*. New York:
Prentice-Hall.